

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

10. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

«Ο σπείρων φειδομένως και θερίσει και ό σπείρων έπ' εύλογίας έπ' εύλογίας και θερίσει».
(Β' Κορθ. 9,6)

ΕΤΟΣ Γ'.

ΑΘΗΝΑΙ, 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 41 (128)

“ΕΔΩΚΕ ΤΟΙΣ ΠΕΝΗΣΙΝ,,

Αναγνώσαστε: Β' Κορθ. 9,6-11

Πρός χάριν τών πτωχών Χριστιανών τής Παλαιστίνης ό 'Απόστολος Παύλος (έχων και σχετικήν παραγγελίαν τών άλλων 'Αποστόλων, που έμεναν εις την 'Ιερουσαλήμ) έφρόντιζε διά την συλλογήν εισφορών εκ μέρους τών πιστών τών 'Εκκλησιών τής 'Ελλάδος και, πρό πάντων, τής πλουσίας Κορίνθου. Πρός τόν σκοπόν δέ τούτον είχε συστήσει εις τούς Χριστιανούς τής Κορίνθου,

Με σποράν παρομοιάζει την έλεημοσύνην ό 'Απόστολος του Κυρίου. Καί τούς κανόνες τής σποράς εφαρμόζει και εδώ. "Αν σπείρης με ταγκουριά, ταγκουρνικο θά είναι και τό άποτέλεσμα. "Αν σπείρης άπλόχερα, πλουσία θά είναι και ή συγκομιδή: «Ο σπείρων φειδομένως φειδομένως και θερίσει και ό σπείρων έπ' εύλογίας και θερίσει».

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

‘Εσθινόν Ζ'. ‘Ηχος βαρύς.

‘Ισοδ σκοτία και πρω! Καί τί πρός τό μνημειον, Μαρία, έστρας, πολδ σκοτός έχουσα ταίς φρεσί: ύψ' οδ ποδ τέθειται ζητείς ό 'Ιησούς! 'Αλλ' όρα τούς συντρέχοντας Μαθητάς, πώς τοίς όθονίοις και τή συνδαρίω τήν 'Ανάστασιν έτεκμήρατο και άνεμήθησαν τής περι τούτου Γραφής. Μεθ' όν και δι' όν και ήμεις πιστεύσαντες, άνυμνούμέν Σε, τόν ζωοδότην Χριστόν.

εις την πρώτην επιστολήν του προς αυτούς, ν' άποταμειύη έκαστος κάθε Κυριακήν ό,τι του ήτο εύκολον, ώστε να έχη συγκεντρωθή κάποιον σεβαστόν ποσόν, που θά τό παρελάμβανεν ό ίδιος, όταν θά επήγαινε διά δευτέραν φοράν εις την Κορίνθον, και να μη περιμένουν τότε να κάμουν έράνουσ.

Αυτήν την υποχρέωσιν τών πιστών διά την βοήθειαν τών πασχόντων αδελφών των υπενθυμίζων ό άγιος 'Απόστολος, και εις την δευτέραν του επιστολήν προς τούς Κορινθίους, δίδει εις την σημερινήν περικοπήν της φρασιότατον μάθημα περί έλεημοσύνης, πολύ χρήσιμον δι' όλους μας.

“Όποιος σπείρει όλίγα θερίζει όλίγα, εν ώ όποιος σπείρει πολλά θερίζει πολλά. Καί όσυν περισσότερα λοιπόν θά δώσης—έννοεί ό θεός Παύλος—εις την βοήθειαν του αδελφού σου, τόσοσ μεγαλύτερον μισθόν θά έχης από τόν Θεόν εν ώ αν φειδωλευθής (ταγκουνευθής) εις την έλεημοσύνην σου, ανάλογοσ θά είναι και ή μεταχειρίσις σου από τόν ούράνιον Δοτήρα τών αγαθών.

Δέν έχει όμως άξίαν ή ποσότης μόνον τής έλεημοσύνης. Διότι είναι άνάγκη να προέρχεται από ειλικρινή διάθεσιν, από

πραγματικὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην. Νὰ μὴ γίνεται ἀπὸ ὑποχρέωσιν καὶ ἀπὸ ἀνάγκην, μὲ δυσαρέσκειαν καὶ μὲ δυσανασχέτησιν. Ποτὲ δὲ νὰ μὴ δίδῃ τὴν ἀφορμὴν νὰ στενωχωρηθῇ καὶ ὁ ἐλευόμενος μὲ τὴν ἄστοχον συμπεριφορὰν τοῦ ἐλευόντος: «**Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκλύπῃς ἢ ἐξ ἀνάγκης**».

Ἀπ' ἐναντίας, πρέπει ἡ ἐλεημοσύνη νὰ γίνεται μὲ εὐχαρίστησιν, μὲ χαρὰν, μὲ ἰλαρὸν καὶ φαιδρὸν πρόσωπον. Καὶ τότε ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος βλέπει εἰς τὰ βάθη τῶν καρδιῶν μας. Αὐτὸν δὲ τὸν ἐλεήμονα, μὲ τὴν καλὴν καὶ εὐχάριστον διάθεσιν καὶ μὲ τὸ φαιδρὸν πρόσωπον, ἐκτιμᾷ ὁ Θεὸς καὶ ἀνταμειβεῖ: «**Ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός**». Πόσον πολὺ δὲ ἀποβλέπει ὁ Κύριος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν τοῦ ἐλευόντος, μᾶς τὸ εἶπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν ἐπι τοῦ Ὄρου ἡμιλίαν Του, ὅταν ἐδήλωνεν, ὅτι εἶναι τελειῶς ἄχρηστος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡ ἐλεημοσύνη, ποῦ δὲν γίνεται ἀπὸ ἀγάπην, ἀλλὰ «**πρὸς τὸ**

θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 6,1-4).

Ἐλεημοσύνη, ποῦ γίνεται ἀπὸ ἀγνὴν διάθεσιν, μὲ εὐχάριστησιν καὶ μὲ γενναιοδωρίαν, ἔχει πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς. Διότι προσωπικῶς ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὴν ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος, ὁ Ὅποιος εἶναι ἰκανὸς νὰ ἀνταποδώσῃ μὲ τὸ παραπάνω ὅσα θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ φοβῆται ὁ Χριστιανὸς μήπως πτωχύνῃ, τάχα, ὅταν ἐλεῇ· ἀλλὰ, ἐφ' ὅσον ἔχει, νὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμος νὰ εὐεργετῇ τὸν πλησίον του μὲ γενναιοδωρίαν, σύμφωνα μὲ τὸ ψαλμικόν: «**Ἐσχόρισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μὲνει εἰς τὸν αἰῶνα**».

Ὑπὲρ τῶν τοιούτων δὲ ἐλεημόνων εὐχεταὶ ὁ θεὸς Ἀπόστολος πρὸς τὸν Θεόν, νὰ ἀνταποδώσῃ πλουσιοπάροχα, ὅτι αὐτοὶ θὰ δώσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν των: «**Πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν**».

Η ΑΓΑΠΗ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ

Μίαν ἡμέραν θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ κακοῦ καὶ θὰ ἀνταμειφθῇ ὁ ἀνθρώπινος μόθος διὰ τὴν ἀρετὴν. Αὐτὸ μᾶς διδάσκει ἡ εὐαγγελικὴ ἑκείνη περικοπή, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Κύριος προλέγει τὴν ἐν δόξῃ Δευτέραν Παρουσίαν Του καὶ τὴν μέλλουσαν Κρίσιν, κατὰ τὴν ὅποιαν μέλλει νὰ χωρίσῃ τοὺς ἀελεκτούς ἀπὸ τοὺς ἀκαθαρμένους, ὅπως ὁ ποιμὴν χωρίζει ἀτὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, διὰ νὰ καλέσῃ τοὺς μὲν «**εἰς ζωὴν αἰώνιον**» καὶ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς δὲ «**εἰς κόλασιν αἰώνιον**» (Ματθ. 25,31-46).

Τὸ θέμα ἀποτελεῖ θεμελιώδη διδασκαλίαν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναπτύσσεται μὲ ἄλλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐνέργειαν, καθημερινῶς δὲ ὁμολογοῦμεν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἀκαὶ πόλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντας καὶ νεκρούς. Δὲν εἶναι σκοπὸς μας ἐδῶ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τούτου ἐν γένει. Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσέξωμεν ἰδιαίτερον, εἶναι τὸ κριτήριον, διὰ τὸ ὅποιον — ὅπως παραστατικώτατα λέγει

ὁ Κύριός μας — θὰ διακρίνῃ τοὺς «δικαίους» ἀπὸ τοὺς «ἀμαρτωλοὺς» ὁ Ὑψίστος-Κριτὴς. Καὶ νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται αὐτῇ ἡ ἰδιαιτέρα προσοχὴ μας εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Διότι — εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ὁμολογῶμεν; — ποῦ συχνὰ ἀπασχολοῦμεθα ἀπὸ τόσας ἑλλας λεπτομερείας, ὥστε νὰ ἐπισκιάζεται αὐτὸ, τὸ τῶσον βασικόν, σημεῖον, τὸ ὅποιον καὶ εἰς ἑλλας εὐκαιρίας μᾶς τὸνίζει ἡ Κανὴ Διαθήκη καὶ ποῦ ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικώτερον πρακτικὸν γνώρισμα τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

«**Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν Ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις**». Αὐτῇ εἶναι ἡ οὐσιωδωδέστατη ἀπαιτήσις τοῦ Ἰερου τοῦ Χριστιανικῆς Θρησκείας. «**Ὅστις παρῆγγελεν εἰς τοὺς μαθητάς Του, «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς**». Θὰ ἴδωμεν δὲ ἄλλοτε ποῦ δύναται νὰ καταντήσῃ ἡ θρησκευτικότης, ὅταν στερηθῇ αὐτῆς τῆς βασικῆς προϋποθέσεως, τῆς Ἀγάπης.

Τὴν Ἀγάπην, λοιπόν, θέτει ὁ Κύριος ὡς τὸ

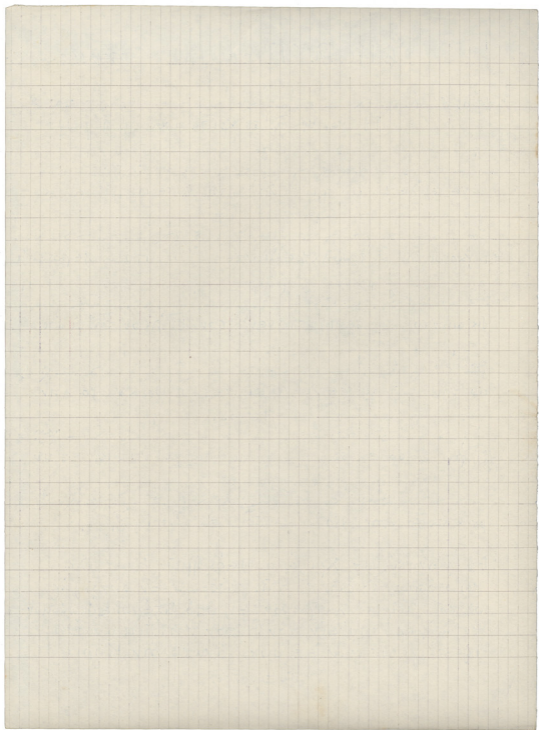
ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῆς ΚΕΙ. Δευτέρα

Ἦχος δ': δι

Ἡ γεννη σὺς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν
 ἀνέτειλε τῷ υἰόσῳ τὸ φῶς τῆς γνώσεως ἐν αὐτῇ
 γὰρ οἱ τοῖς ἀστέροις λατρεύοντες ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκοντο,
 σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δειμασύνης,
 ἣς σὲ γινώσκουσιν ἐξ ὑψῶς ἀνατολῆν.
 Κύριε ἰσοῦσαι ἡμᾶς ἣς σὲ γινώσκουσιν ἐξ ὑψῶς ἀνατολῆν.
 Κύριε ἰσοῦσαι ἡμᾶς ἣς σὲ γινώσκουσιν ἐξ ὑψῶς ἀνατολῆν.

Ἡ γεννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ υἰόσῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστέροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δειμασύνης, ἣς σὲ γινώσκουσιν ἐξ ὑψῶς ἀνατολῆν. Κύριε ἰσοῦσαι ἡμᾶς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῆς Κε! Βενεμψ!

Ἦχος δ': Δι

Η γεννηαίς σε Χριζέ ο Θεός ημών
 ανετειλετω υοςμω το βως το της γνώσεως εν αυτη
 γαρ οι τοις αζρωιλατρεουσιντες υπο ατεροι εδιδασκω
 το, σε προσκυνειν τον Ηλιον της δωμαισούνης,
 υς σε γινώσκειν εΞ υψου ανατολήν. Κύριε
 Δοξα σοι.

Τέλος.

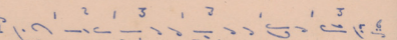
Κυριε Δοξα σοι υς σε γινώσκειν εΞ υψου
 ψαυχ το λην Κυριε Δοξα σοι

Η γέννηαίς σε Χριζέ ο Θεός ημών, ανέτειλε
 τῷ υόσμῳ, τὸ βῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ
 οἱ τοῖς ὑψέροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀτέροι ἐδιδάσκω
 το, σε προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δωμαισούνης,
 ὡς σε γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε
 Δοξα σοι.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τῆς Κεφ. Δευτέρου

Ἦχος δ: Δι'

Ἡ γέννησίς σε Χριζέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
 ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τῆς γνώσεως ἐν αὐτῇ χάρι
 οἰ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκει
 το, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δεικνύουσης,
 ἡ γὰρ ἡμεῖς ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε
 δόξα σοι.

Ἡ γέννησίς σε Χριζέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε
 τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ χάρι
 οἰ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκει
 το, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δεικνύουσης,
 ἡ γὰρ ἡμεῖς ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε
 δόξα σοι.

Ἡ γέννησίς σε Χριζέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε
 τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ χάρι
 οἰ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκει
 το, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δεικνύουσης,
 ἡ γὰρ ἡμεῖς ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε
 δόξα σοι.

Ἡ γέννησίς σε Χριζέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε
 τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ χάρι
 οἰ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκει
 το, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δεικνύουσης,
 ἡ γὰρ ἡμεῖς ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε
 δόξα σοι.

Ἡ γέννησίς σε Χριζέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε
 τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, ἐν αὐτῇ χάρι
 οἰ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀζέροι ἐδιδάσκει
 το, σὲ προσκυνεῖν, τὸν ἥλιον τῆς δεικνύουσης,
 ἡ γὰρ ἡμεῖς ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε
 δόξα σοι.

Die K.E. Generation

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

Die K.E. Generation ist die erste Generation, die sich aus den Elternpaaren ergibt. Sie besteht aus den Individuen, die durch die Kreuzung der Elternpaare entstehen.

ΚΕ! Δεκεμβρίου

Κοντάμιλον αυτόμελον

Άπο τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος $\frac{11}{11}$ Γὰ ς πα

π $\frac{11}{11}$ ζ $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς
Ἡ Παρθε νος ση η με ρον τον υ πε ρε σι ον

$\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς
τι ι υ ται η η γη το ε π η η χαι ον τω α προ

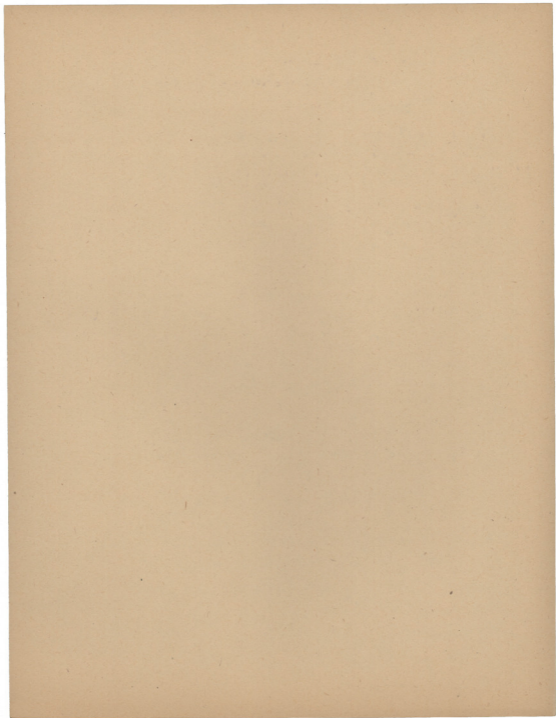
$\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς
σι τω προ σα α γει Α α γ η χαι με τα ποι με σε

$\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς
νων δο σο λο η ε σι $\frac{11}{11}$ ς α γει δε με τα ε ζε ρο ο

$\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς
δοι πο ρε ε σι δι η μα γη ρε γεννη θη

$\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς $\frac{11}{11}$ ς
ἦαι δι ον νε ον ο προ αι ω ω νων ε ρ ο ο ο ο ο

E⁹⁴

21

700

20

Επι των Ισπανών η 17 Σεπτεμβρίου 1952 το Η.Ο.

ο ο ο υω υ υτω του υωω σσ σ δε α

τσ σ σ το το τα σ σ το ον δο ο ο ο σμα
Κατά

υ πο κ κ σ κ ρ ο ο ο ε ε ε ε β ω ν η η η η η η

η η θ η η της γ α α χ ρ ι ω ν ι ι σ σ

σ σ σ β α α α σ ι λ ε ι ε ι ε ι ε ι το α α ν α χ ρ

κον ε υ ι ν σ ρ γ η η η η η η η η θ η η η Δε

ο σι προ σ φ ε ρ ο ο ο με ε ε εν υ η η μ ε ι ε
Κατά

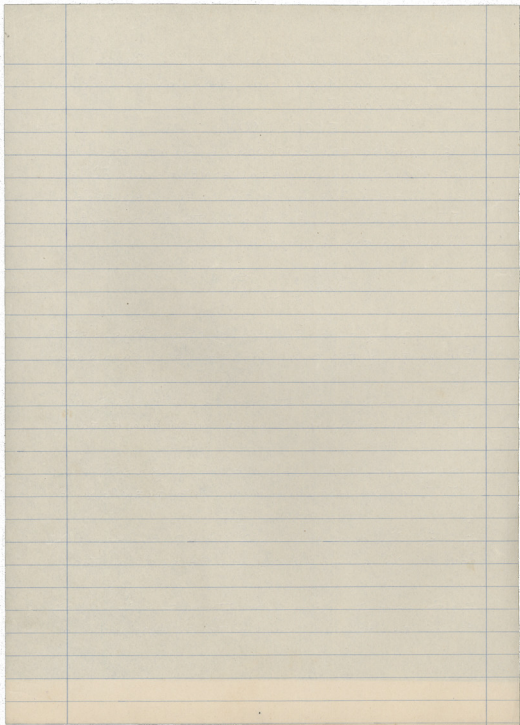
ε ι ε ι ε ι λ ε ι ε ι ε ι υ πε ε ε ρ τ η ν χ ρ η μ α τ ι

ι η η ν β ο ο ο ρ ο ο ο λ ο ο ο γ ε ι ι κ ν ο ρ θ ο

δ ο ο ο σ σ σ τ σ π λ ε σ τ ι ε σ μ ο ο ο ο ο ο λ ο ο ο ο ο ο

Handwritten musical notation on a page with four staves. The notation consists of rhythmic symbols (vertical lines with flags) and Greek letters (alpha, beta, gamma, delta, epsilon, zeta, eta, theta, iota, kappa, lambda, mu, nu, xi, omicron, pi, rho, sigma, tau, upsilon, phi, chi, psi, omega) written below the staves. The word "κατοχή" (katōchē) is written above the first and third staves. A large Greek letter sigma (σ) is written at the end of the first staff. A large Greek letter epsilon (ε) is written at the end of the second staff. A large Greek letter kappa (κ) is written at the end of the third staff. A large Greek letter alpha (α) is written above the second staff. A large Greek letter beta (β) is written above the third staff. A large Greek letter gamma (γ) is written above the fourth staff. A large Greek letter delta (δ) is written above the fourth staff. A large Greek letter epsilon (ε) is written above the fourth staff. A large Greek letter zeta (ζ) is written above the fourth staff. A large Greek letter eta (η) is written above the fourth staff. A large Greek letter theta (θ) is written above the fourth staff. A large Greek letter iota (ι) is written above the fourth staff. A large Greek letter kappa (κ) is written above the fourth staff. A large Greek letter lambda (λ) is written above the fourth staff. A large Greek letter mu (μ) is written above the fourth staff. A large Greek letter nu (ν) is written above the fourth staff. A large Greek letter xi (ξ) is written above the fourth staff. A large Greek letter omicron (ο) is written above the fourth staff. A large Greek letter pi (π) is written above the fourth staff. A large Greek letter rho (ρ) is written above the fourth staff. A large Greek letter sigma (σ) is written above the fourth staff. A large Greek letter tau (τ) is written above the fourth staff. A large Greek letter upsilon (υ) is written above the fourth staff. A large Greek letter phi (φ) is written above the fourth staff. A large Greek letter chi (χ) is written above the fourth staff. A large Greek letter psi (ψ) is written above the fourth staff. A large Greek letter omega (ω) is written above the fourth staff.

N. A. K.
 N. T. B.
 1952

μοναδικὸν κριτήριον, βάσει τοῦ ὁποῦο θὰ δικάσῃ τότε τοὺς ἀνθρώπους, τὴν Ἀγάπην τὴν ζωντανήν, τὴν Ἀγάπην τὴν ἔμπρακτον, τὴν Ἀγάπην τὴν ἀποτελεσματικὴν, τὴν Ἀγάπην ποὺ θεωρεῖ ὡς ἰδικὸν τῆς πόνου τὸν πόνου τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ἠσυχάζει, ἐὰν δὲν κάμῃ ὅ,τι χρειάζεται, διὰ τὸν ἀνακούφιση ἀποτελεσματικά. — «Ἐπεινάσα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με...» — Καὶ εἶναι πᾶν φυσικὸν διὰ τὸν Χριστὸν νὰ θέτῃ αὐτὸ τὸ κριτήριον, αὐτὴν τὴν βῆσιν, διότι ἡ Ἀγάπη, ὡς γνωστόν, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον, τὴν Ἀγάπην ἐπραγματοποίησαν ὁ ἴδιος εἰς ὅλην τὴν ζωὴν Του καὶ εἰς τὸν θάνατόν Του, καὶ αὐτὴν ἔθεσαν ὡς τὸ νέον θεμέλιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῦο θὰ ἀφοδομητοῦ ἡ νέα τάξις, τὴν ὁποῖαν εὐηγγελίσθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ἐξήγγισεν ἀπὸ τοῦ ἰδικῶς Του νὰ γίνουσι ὑπερῆται τῶν ἀνθρώπων, ἀν θέλουσι νὰ γίνουσι πραγματικά μεγαλοί; Ὅταν δύο ἀγαπητὰ Του πρόσωπα Τοῦ ἐξήγγισαν τὴν τιμὴν τῆς πρωτοκαθεδρίας, δὲν τοὺς ὑπεσέθη εἰς ἀπάντησιν τὸ ἰδικόν Του ἀβᾶπτισμα καὶ τὸ ἰδικόν Του ἀποτήριον, βᾶπτισμα καὶ ποτήριον αἵματος καὶ θυσίας; Δὲν ἐδήλωσε τότε, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, παρὰ διὰ νὰ ὑπερῆτῃ καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν ζωὴν Του ἄλλοτερον ἀντὶ πολλῶν; Εἶναι ἡ Ἀγάπη διὰ τὸν Χριστὸν ἡ μοναδικὴ ἔμπρακτος ἀπόδειξις τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν — ὅπως ὠραία τὸ διδάσκει ὁ Ἰωάννης — καὶ εἶναι ἡ Ἀγάπη τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποῦο πραγματοποιεῖται κατὰ τὸ δυνατόν ἡ ἐξομοίωσις πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἀπέβλεψεν ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ Ἀγάπη ὅ,τι ἀκριβοῦς ἀξιοποιεῖ τὸν ἀνθρώπον!

Ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἔχῃ ἀξίαν, πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται μὴ παρὰ ψεύδους, ὑποκρισίας, μαυροῦ καὶ ἐπικίνδυνος φανατισμοῦ! Καὶ αὐτὸ ἀκόμη — κατὰ τὸν Παῦλον — τὸ μαρτύριον, εἶναι ἀχρηστὸν διὰ τὸν ἀνθρώπον, τὸν μὴ ἐχοντα Ἀγάπην! Δι' αὐτὸ ἔργα Ἀγάπης θὰ ἀπατήσῃ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Κριτὴς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν...

Πόσον ἐπίκαιρον — ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐποχὴν μας — εἶναι τὸ κήρυγμα αὐτῆς τῆς ἀλήθειας, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ μίσους καὶ τῆς μοχθηρίας! Δὲν ζητεῖ ἀπλῶς τὴν ἀρνητικὴν ἀρετὴν τὴν καλοῦ Νόμου — ἡ ὁποία κάποτε καὶ αὐτὴ ἀπουσιάζει εἰς τὸν καιρὸν μας. — Δὲν εἶναι ἀρετὸν τὸ «Ὁὸ φρονοῦσαι! Ὁὸ μογεῖσθαι! Ὁὸ κλέψαι! Ὁὸ ψευδομαρτυρῆσαι!». Ἡ χριστιανικὴ ἀρετὴ εἶναι κάτι περισσώτερον· δὲν εἶναι μόνον ἀρνησις τοῦ κακοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ ἐς εἰς, εἶναι ἔμπρακτος ἀσκησης τοῦ ἀγαθοῦ, αὐτὴ δὲ ἡ «ἀέσις» εἶναι ποῦ τὴν διακρίνει ἀπὸ τὴν καλαίαν ἠθικήν. Δὲν κολάζεται μόνον ὁ ἀδικῶν τὸν πλησίον — εἶναι σαφῆς ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ! — ἀλλὰ θεωρεῖται ἐξ Ἰσοῦ ἀξιοκατάκριτος καὶ ἐκείνου τὸ ἀδιαφορεῖ διὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ πλησίον. Δὲν εἶναι ἐγκλημα μόνον ὁ,τι συνήκων καλοῦμεν ἀάμαρτιαν» ἀμαρτία εἶναι καὶ ἡ παραμέλησις τῆς εὐεργεσίας. Δὲν πράττει ἀρετὴ ὁ εὐεργετῶν τὸν πλησίον τίποτε τὸ ἐξαίρετον, ὅπως νομίζεται εἰς τὴν περὶν μας κοινωνίαν, ἀλλ' ἐκτελεῖ ἐν ἐπιβεβλημένον καθήκον!

ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

9-15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955

9. **Κυριακὴ 15ῃ (Γ' Λευκᾶ)**: Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Ζ' Ἰωάν. 28(κ'), 1-10 | — Β' Κορ. 9(θ'), 6-11. Λουκ. 7(κ'), 11-15. Ἰακώβου Ἀλφαίου Ἀποστόλου. Πεντάκ. Μάρτυρος.

10. **Δευτέρα**: Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας Μαρτύρων. Ἐσθίουλου Οὐ. — Φιλ. 1(α'), 1-7. Λουκ. 7(κ'), 36-50.

11. **Τρίτη**: Φίλιππου ἐνὸς τῶν 7 Διακόνων (Πράξ. 6, 1-6, 8, 4-10). — Φιλ. 1(α'), 8-14. Λουκ. 8(η'), 1-3.

12. **Τετάρτη**: Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου, Δομνίνης Μαρτύρων. — Φιλ. 1(α'), 12-20. Λουκ. 8(η'), 22-25.

13. **Πέμπτη**: Κάρπου, Παπόλου, Ἀγαθοῦν, Βενιαμίν διακ., Μαρτύρων. — Φιλ. 1(α'), 20-27. Λουκ. 9(θ'), 7-11.

14. **Παρασκευή**: Ναζαρίου, Γερβασίου Μαρτύρων. — Παρασκευῆς Ἐπιβατηγῆς Ὅσιας. — Φιλ. 1(α'), 27-28(β'). Λουκ. 9(θ'), 12-18.

15. **Σάββατον**: Λουκιανοῦ, Σεβασίου Ὁσίου. Βάρρου Ὁμοίου. — Α' Κορ. 15(ε'), 58-16(στ'), 3. Λουκ. 6(στ'), 1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

(16 Ὀκτωβρίου 1955)

19ῃ **Κυριακῇ** (Δ' Λουκᾶ): Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Η' Ἰωάν. 20(κ'), 11-18 | — Τίτ. 3(γ'), 6-15. Λουκ. 8(η'), 5-15. Λογίου Ἐκατονταρχοῦ τοῦ πρὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸν ἀντὶ ὄνο στρατιωτῶν (Ματθ. 27, 54. Μάρκ. 15, 39. Λουκ. 23, 47. Ἰωάν. 19, 23-24).

δὲν ἔβινε κανένα νὰ φύγῃ παραπονεμένος.

Νὰ πλησιάσουν δὲν ἐτόλμησαν, ἀρ' οὐδὲν εἶχον αὐτὸ τὸ δικαίωμα οἱ δυστυχισμένοι ἀπὸ ἀρρωστοί. Ἐστάθηκαν ἀπὸ μακριὰ καὶ ἐφώνεζαν δυνατὰ καὶ ἐξήγγισαν τὸ ἔλεος Του.

Ἐκείνους ἔχουσι τὸν πόνον των. Ἀπερῆσαι νὰ τοὺς δώσῃ τὴν υγίαιαν. Ἀλλὰ τοὺς ἔθεσαν ἐνα ὄρον:

— «Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῖσι».

Οἱ λεπροὶ ἐπιειβάρχουν, ἔτρεξαν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ εἰς τὸν δρόμον ἔθεραπεύθησαν ἀέγνετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθάρθησαν».

Τὸ θαῦμα, βέβαια, εἶναι ἀξιοθαύμαστον·

“ΝΟΜΟΙΣ ΠΕΙΘΟΥ..”

«Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῖσι». (Λουκ. 17, 14)

Δέκα λεπροὶ, καταδικασμένοι νὰ ζοῦν χρόνια θάνατον μακριὰ ἀπ' τὴν Κοινωνία, βέβηλουν νὰ περῶν Ἐκείνους, ποῦ

είναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἱστορικά γεγονότα πού μαρτυροῦν τὴν θεϊκὴν δύναμιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος Του, ἡ ἑλισσις Του, γίνεται πραγματικότης. Τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον, ὅταν τὸ θελήσῃ Ἐκεῖνος.

Ἄλλὰ ἀξιοσημειώτως εἶναι καὶ ὁ ὄρος πού ἔθεσε διὰ τὴν θεραπεία:

—[Ἄπορευθέντες ἐπιθελάτε ἑαυτοὺς τοῖς ἰερευσίν].

Εἶναι διδασκτικώτατος διὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὁ ὄρος αὐτός, πού ἔθεσαν ὄχι ἄλλος, ἀλλὰ αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς.

Ἦτο διάταξις τοῦ Νόμου, νὰ περῶν ἀπὸ τὸν ἰερέα ὁ λεπρός πού ἔθεραπεύετο, νὰ πιστοποιῆται ἡ θεραπεία ἀπὸ τὸν ἰερέα του, νὰ προσφέρῃ θυσίαν καὶ νὰ παίρῃ ἀπὸ ἐκεῖνον τὴν ἀδαιαν τῆς ἐλευθεροκονιῶνας.

Ἀπὸ τὴν νομικὴν διάταξιν ἐπεβασθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστός καὶ διὰ τοῦτο παρήγγειλεν εἰς τοὺς ἀθεύσαντες Του νὰ περάσουν ἀπὸ τοὺς ἰερεῖς.

Καὶ ἐκεῖνοι ἔθεραπεύθησαν, διότι μαζὶ μὲ τὴν πίστιν ἔδειξαν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν εἰς τὰ λόγια Ἐκεῖνου, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐζήτησαν νὰ τοὺς λυπηθῇ.

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὁ Ἰησοῦς Χριστός μᾶς διδάσκει πῶσον ἀξίζει ἡ ὑποταγὴ εἰς τοὺς ἰαγώντας Νόμους, πῶσον πρέπει νὰ εἰμθα πειθαρχικὸι καὶ συνειστέῃ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις μας ἀπέναντι τοῦ Νόμου.

Ἀπὸς ἦτο ὁ Κύριος τοῦ Νόμου, καμμίαν ὑποχρέωσιν δὲν εἶχε νὰ τὸν τηρῇ καὶ ὁμοῦς τὸν ἐτήρησε πάντοτε καὶ τὸν ἐσεβασθῆ, διὰ νὰ μᾶς δείξῃ, ὅτι κανένας, μὲ καμμίαν ἀπολύτως πρόφασιν ἢ δικαιολογίαν, δὲν εἶχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ τὸν ἑαυτόν του, νὰ τοποθετῇ τὴν ἰδικὴν του θέλησιν, παραπάνω ἀπὸ τὸν Νόμον.

Τὸ «Νόμος πειθῶν» τὸν ἀρχαῖον, χάριτ τοῦ ὁποῦο ἐδέχθη τὸν ἄδικον θάνατον ὁ σοφώτατος τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς Ἀθήνας, παίρνει θέαν ἀξίαν ὄψεσιν ἀπὸ τὴν ἑσπριν τοῦ Θεοκράτου εἰς τὸν κόσμον, πού τῶσον ἐβίβει σεβασμὸν καὶ τῶσον ἐδίδαξεν εὐπειθειαν εἰς τὸν Νόμον.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

Κυριακὴ: 9 Ὀκτωβρίου 1955

Λουκᾶ, 7,11-16: Μ' ἕνα λόγον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ μοναχικὸν παλληκῆρι τῆς δυστυχισμένης χήρας ἀγρίοις εἰς τὴν ζωὴν! Καὶ τὸ ἄδρακα καὶ τοὺς θρήνονας διεδέχθη ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἔσθουσισμός. Πῶσον δυνατός εἶναι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου! Δίδει τὴν ζωὴν ἐκεῖ, ὅπου μέχρι τῶς ἐβασίλευεν ὁ θάνατος! Δίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ,

ὅπου ἐβασίλευεν ἡ ταραχὴ! Δίδει τὴν χαρὰν ἐκεῖ, ὅπου ἐβασίλευεν ἡ ὀλβία. Μὴ παραμελήσῃ ποτέ σου, ἀδελφε, τὴν ἀσχόασιν καὶ τὴν μελέτην τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Δευτέρα: 10 Ὀκτωβρίου 1955

Ὁ ἴδιος Εὐδᾶμπιος, καὶ Εὐδᾶμπία ἔζησαν ἐν Νικομηδείᾳ ἐπὶ αυτοκράτορος Μαξιμιανοῦ. Ὁ ἅγ. Εὐδᾶμπος κατ' ὄν χρόνον ἐμαρτύρει καὶ ἐβασανίζετο ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἐδέχθη τὴν ἐπίσκοπν τῆς ἀδελφῆς του Εὐλαμίας, ἣτις τὸν παρεκάλει νὰ δεσθῇ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀμφότεροι μετὰ ταῦτα ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου.

Τρίτη: 11 Ὀκτωβρίου 1955

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, εἰς τὸν ἐπὶ Δικιώνων τῆς πρώτης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, κατήγγειλε τὸν Αἰθίωνα ἀδικόν τῆς βασιλείας Αἰθίωπων. Ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέθανεν εἰς Τράλλην τῆς Μοσιᾶς Ἀσίας.

Τετάρτη: 12 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι Πρόβος, Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν χριστιανικὴν τὴν πίστιν ἐπὶ ἐπίτου Διοκλητιανοῦ. Ὁ Τάραχος ἀπέθανε λιθοβοληθεὶς, καὶ μετὰ ταῦτα στανωθεὶς, ὁ Πρόβος ἐσοφύθη, καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ἐσταυρώθη, τὸ δὲ σῶμα τὸν κατετεμαχίσθη.

Πέμπτη: 13 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι, Κάρπος ἐπίσκοπος Θυατείρων, καὶ Πάπυλος ὁ διάκονος τοῦ ἐμαρτύρησαν ἐπὶ αυτοκράτορος Λεωνοῦ. Προσεδέθησαν ἐπὶ ἄματος καὶ εἰς τὰς Σάρδεες ὑπεβλήθησαν εἰς πλείστα ἄλλα μαρτύρια, τέλος δὲ ἀπεκεφαλίσθησαν. Συγχρόνως μὲ τοὺς δύο αὐτοὺς ἱερομάρτυρας ἐμαρτύρησαν καὶ ὁ ἑπηρώτης Ἀγαθόδοχος καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Παύλου Ἀγαθονίκα.

Παρασκευὴ: 14 Ὀκτωβρίου 1955

Οἱ ἅγιοι Ναζάριος, Γερβάσιος, Προτάσιος καὶ Κέλσιος ἐμαρτύρησαν εἰς Ρώμην. Εὐαγγελισθέντες τὸν Χριστὸν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἰταλίας ἀπεκεφαλίσθησαν ἐπὶ Νέρονος.

Σάββατος: 15 Ὀκτωβρίου 1954

Ὁ ἅγιος Λουκιανὸς ἔδρασε ὡς πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἀποσιπῶς πλείστους ἐκ τῶν ἐθνικῶν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν. Καταδικασθεὶς εἰς τὸν διὰ πείνης θάνατον ἐπὶ ἡγεμόνος Μαξιμιανοῦ, ἀπέθανεν ὑπομεινας μέχρι τέλους τὰ πάντα διὰ τὸν Χριστόν.